

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan popoldne, izuzev nedelje in praznika.

Inserati: do 30 petih vrst á 2 D, do 100 vrst á 2 D 50 p, večji inserati petih vrst 4 D; notice, poslano, izjave, reklame, preklici beseda 1 D; Popust po dogovoru. — Inseratni davek posebej.

Vprašanje glede inseratov naj se priloži znamka za odgovor.

Upravnštvo "Slov. Naroda" in "Narodna tiskarna" Kraljeva ulica št. 5, pristopno. — Telefon št. 304.

Uredništvo "Slov. Naroda" Kraljeva ulica št. 5, L. nadstropje

Telefon št. 34.

Dopisno sporočila so podpisana in zahtevajo hrakovane.

Rokopisov se ne vrača.

Poznate Številke:

v Jugoslaviji od 4-5 str. po D. 1'50, 8 in več

2 D. V inozemstvu 4-6 str. 2 D., 8 in več po 3 D.

Poština plačana v gotovini.

Slovenski Narod velja:	V Jugoslaviji		V inozemstvu
	▼ Ljubljani	po poti	
12 mesecev	Din 210—	Din 210—	Din 360—
6	• 120—	• 120—	• 180—
3	• 60—	• 60—	• 90—
1	• 20—	• 20—	• 30—

Pri morebitnem povračaju se ima daljša naročnina doplatiti.

Novi naročniki naj pošljajo v prvici naročnino vedno po nakazici.

Na samo pismena naročila brez poslatve denarja se ne moremo ozirati.

Vladimir Ilič-Ulianov-Ljenin.

Nenadoma je v Moskvi preminul duševni vodja boljševiškega pokreta, ruske revolucije in steber sedanje sovjetske republike, Vladimir Ljenin.

Vladimir Ilič Ljenin (Ulianov) je bil rojen 10. aprila 1870. v mestecu Simbirsku, uffimske gubernije. Njegovo pokolenje je rusko-tatarsko. Imel je brata, ki ga je ruski carizem za njegovo revolucionarno delovanje odsodil na smrt. To je Ljeninu tako potrolo in razvanelo, da se je takoj po bratovi smerti pridružil revolucionarjem in od tedaj je bil vedno med prvimi, ki so se tajno borili proti carizmu in obstoječemu družabnemu redu. Ker so oblasti kmalu zavohale v njem nevarnega agitatorja, je bil izgnan v Sibirijo, odkoder se je po pomilovanju povrnil v evropsko Rusijo, ki jo je kmalu pod pritisom razmer zapustil ter se preselil v inozemstvo. Po poklicu advokat, ki pa svojega poklica večinoma ni izvrševal, je živel v Švici, Franciji in Nemčiji. Tu je deloval med socialisti kot skrajni marksistični agitator in pisatelj. Leta 1903. je nastal med russkimi socialisti razkol. Desno krilo, takozvani menjeviki, so se odcepili od levega krila boljševikov, čijih vodstvo je prevzel Ljenin. Udeležil se je ponesrečene revolucije leta 1905., nakar je moral znova bežati v inozemstvo. Šele usodno 1917. leta mu je omogočilo povratek v domovino. Dne 7. novembra leta 1917. je stopil na čelo zmagovalne socijalne revolucije, začel je kruto meščansko vojno in zarezal globoke brazde v družabne razmere v Rusiji. Ves čas je bil Ljenin predsednik svetovnega ljudskih komisarjev in duša ruske revolucije. Glavni sotrudniki so mu bili Trockij, Zinovjev, Buharin, Kalinin in Kamenjev. Boljševizem se imenoma v glavnem zahvaliti edino le njemu, da je srečno premagal vse notranje krize in da danes sploh še eksistira. Zapustil je lepo število revolucionarnih spisov, ki se odlikujejo po temeljiti poglibitvi v marksistične doktrine. Bolcheviki je že dalje časa, toda takoj nenačne smrti ni nihče pričakoval. Končno je podlegel človek, ki je z magično svojo osebnostjo povzročil največjo revolucijo svetovne zgodovine in usmeril razvoj stopetdesetmilijonskega naroda v popolnoma nov pravec. Res je svetovna vojna zrahala v russkem narodu kolektivne sile in ga prizavila na radikalni obračun s preteklostjo, zlasti na agrarnem in socijalnem polju. Vendar ta razvoj ni bil mogoč, da ni pred svetovno vojno Vladimir Ilič izklesal teoretično ideologijo boljševiškega pokreta, kakršno srečavamo potem v praksi ruske sovjetske države.

Kot ideolog ruskega boljševiškega pokreta je zavzel osrednje mesto tega gibanja ter šest let vodil veliko rusko državo na podlagi najsemeljšega socijalnega in državnega eksperimenta, ki ga pozna svetovna zgodbina. Pred svetovno vojno se je zdelo, da socialistična doktrina ne more več naprej in da se je izčrpala s svojo doktrinarnostjo. Marxistične sentence o historičnem materializmu, o mehničnem razvoju kapitalističnega gospodarskega reda in socialističnemu so se ponavljale kot zadnja modrost nemških socialističnih naučenjakov. Slovenska intuitivnost ter občutje realnih sil družabnega reda pa je Vladimir Ljenin v tisti teoretični suši navdihnil s popolnoma novo in izvirno socialistično teorijo. Navezal je na neke postranske stavke Marxovih del, v katerih piše ta veliki socialistični mislec o pomenu revolucije za socialistični in gospodarski razvoj. — Proti enostavnosti parlamentarnega principa je razlagal Ljenin, da si mora delovni narod, proletarijat s silo osvojiti državno oblast ter preko državne oblasti in z njo neposredno pomocijo izvesti socialistično družbo bodočnosti. Ljenin je zavrgel principe demokratizma in zapadnega parlamentarizma. Njegova socijološka kritika teh pojavitv je bila ostra in deloma točna. Marsikaj je pozneje uporabljal italijanski fašizem in kopiral idejno borbo proti parlamentarnemu in demokratičnemu principu po knjigah ruskega boljševika. Demokratizem in parlamentarizem sta podprtvena vplivom kapitala, zato je Ljenin razviral, da je brezuspešno čakati na njih pravčno notranjo evolucijo in s tem na doseglo politične in državne moči rednim potom. Svetovna vojna je po drugi strani tako zrahjala stari družabni in avtoritativni red v Rusiji, da je Ljenin in njegov spremstvo z lahkoto izvedlo znane državne preverate in se polastiло ruske države. Sledil je krvav obračun z vsemi gremi preteklosti. Boljševiki so iz načelnih vzrokov dovolili vsespoložen požig, razdejanje in uničenje takovz. meščanske kulturnosti in civilizacije, račnajoč, da bo na razvalinah preteklosti sama od sebe vznikla socialistična družba bodočnosti. Med tem časom so organizirali sovjetsko formo državnega življenja, kar je zopet izrazita duševna last pokojnega Ljenina. Bodočnost bo pokazala, ali se politični parlamenti ne bodo nadomestili s strokovnimi. Ideja sama na sebi ni kvarna, pač pa zahteva desetletna ali celo stoletna izkuštna, predno lahko izrečemo definitivno sodbo. Ljenin je mislil, da z dvema korakoma, najprvo z revolucionarnim prevratom dosedanjega političnega in družabnega reda, nato s sovjetsko obliko državnega življenja ter s socialističnimi državniki ustvari socialistično družbo. V prvi točki je uspel popolnoma. V drugi pa se mu je smeli eksperiment ponesrečil. Gospodarstvo je pokazalo, da se ravna po svojih notranjih silah in da tudi organizirana človeka in državna volja ne more iti preko teh notranjih razvojnih zakonov. Ljenin je sicer računal na svetovno revolucijo in pričakoval, da bo iz razvalin kapitalističnega reda pri vseh narodih lažje zidati bodočo socialistično družbo. Ta revolucija pa ni uspela. V zapadnih državah so nastopile redne razmere, nevarnosti socialističnih revolucij so odstranjene, kapitalistična produkcija je na dnevnu redu. Ruski eksperiment pa je pokazal zmotnost in nezvezljivost socialističnih teorij, ker te teorije ne vidijo pravega človeka pred sabo in ker ne računajo z njegovimi povprečnimi razpoloženji in nagibmi. Najracionelnejša produkcija ostane tudi v bodočnosti poslovna in zasebna, ker je pomenila za centralne države nove katastrofe in nove brezupšne napore, odporna sila zavezniških držav ne samo da ni bila zlomljena, marveč je postajala vedno večja in zato je bila prebrisanja nemška diplomacija prisiljena, da isče novih potov za izhod iz kritičnega položaja. Nemci so bili že pred vojno v Rusiji tako dobro vzdružni, da so poznali vse njene notranje prilike in vse občutljive točke nezadovoljstva in zatravnega ruskega naroda. Aparat nemškega vohunstva je zavhal skrajno napetost v Rusiji, ki je izvirala že iz rusko-japonske vojne in se je po neuspešni revoluciji leta 1905. le še povečala ter končno v svetovni vojni prikelila do vrhuncu. In zgodilo se je, da je tipičen imperializem segel po nosilcu dialementalno nasprotne svetovnega naziranja, da po geslu cilj opravljaju sredstva doseže to, kar je bil tedaj za centralne države conditio sine qua non, specifično za Nemčijo pa vprašanja življenja ali smrti — zmago nad zavezniškimi silami. Nemška diplomacija je dobro vedela, da je glavna ovira na poti k dosegbi tega končnega cilja mogična slovenska Rusija, ki je imela neizčrpne zaklade vojnega in človeškega materiala. Rusija je bila treba elminirati iz kroga protivnikov centralnih držav, kajti samo tedaj je bilo mogoče računati z zmago. Ni Nemci so poverili to veležavnemu logu voditeljma levega krila razcepiljene nekaj let pred vojno mednarodne socialistične stranke, takozvane boljševiške frakcije pokojnemu Ljeninu in sedanjemu komisarju vojne in mornarici Trockemu. Obnava kapitalizma in militarizma, sta pomaga, ki sa bila teoretično hčuta nasprotala na takojšnjih usodeh in morda tudi lastne zabolode orodje v rokah načel zgrajene nemške imperialistične kikre. Kajtor ugotavlja v svojih memorijsih nemški

ker ni rečeno, da se mora državno in javno živiljenje stereotipizirati po enem kriteriju.

Ruska revolucija je uničila stari ruski duh, deloma osvobodila poljedelca in mu dala svobodno politično življenje. Uničila je razven tegu staro gospodarstvo in uvelja nov državni princip, sovjetsko vladavino. Računala je na svetovno revolucijo in na skorajšnji prihod socialističnega družabnega reda. V enem se je motila, v drugem je škodovala, v tretjem oziru pa je morda tudi veliko koristila. Koristila je predvsem v agrarnem in duševnem pogledu. Rusija svobodnih kmetov ter zdravega meščanstva je na pohodu. V pripravi takega razvoja obstojo svetovno-zgodovinska vloga Vladimira Ljenina.

★ ★ ★

Najmarkantnejša osebnost v ruski socialistični revoluciji in duhovni oče tega epochalnega dogodka je sedaj mrtve. Evropska javnost se še dobro spominja, kako in v kakšnih razmerah je Vladimir Ilič prevzel krmilo prostrane in nekdaj tako mogočne ruske države. Tri leta je divala svetovna vojna, bližala se je četrti zima, ki je pomenila za centralne države nove katastrofe in nove brezupšne napore, odporna sila zavezniških držav ne samo da ni bila zlomljena, marveč je postajala vedno večja in zato je bila prebrisanja nemška diplomacija prisiljena, da isče novih potov za izhod iz kritičnega položaja. Nemci so bili že pred vojno v Rusiji tako dobro vzdružni, da so poznali vse njene notranje prilike in vse občutljive točke nezadovoljstva in zatravnega ruskega naroda. Aparat nemškega vohunstva je zavhal skrajno napetost v Rusiji, ki je izvirala že iz rusko-japonske vojne in se je po neuspešni revoluciji leta 1905. le še povečala ter končno v svetovni vojni prikelila do vrhuncu. In zgodilo se je, da je tipičen imperializem segel po nosilcu dialementalno nasprotne svetovnega naziranja, da po geslu cilj opravljaju sredstva doseže to, kar je bil tedaj za centralne države conditio sine qua non, specifično za Nemčijo pa vprašanja življenja ali smrti — zmago nad zavezniškimi silami. Nemška diplomacija je dobro vedela, da je glavna ovira na poti k dosegbi tega končnega cilja mogična slovenska Rusija, ki je imela neizčrpne zaklade vojnega in človeškega materiala. Rusija je bila treba elminirati iz kroga protivnikov centralnih držav, kajti samo tedaj je bilo mogoče računati z zmago. Ni Nemci so poverili to veležavnemu logu voditeljma levega krila razcepiljene nekaj let pred vojno mednarodne socialistične stranke, takozvane boljševiške frakcije pokojnemu Ljeninu in sedanjemu komisarju vojne in mornarici Trockemu. Obnava kapitalizma in militarizma, sta pomaga, ki sa bila teoretično hčuta nasprotala na takojšnjih usodeh in morda tudi lastne zabolode orodje v rokah načel zgrajene nemške imperialistične kikre. Kajtor ugotavlja v svojih memorijsih nemški

general Hoffmann, sta bila oba leta Ševedška apostola prepeljana v plombiranim vagonom koncem leta 1917 v Rusijo, da insecnirata državni prevrat in tako oslabijo moč ruske armade. Nemški vojaki so hotel prekaniti rusko lisko, nemški imperializem je hotel s pomočjo ruske revolucije izvojovati zmago v Evropi.

Pokojni Vladimir Ilič je priselil v Peterburg v trenotku, ko je bilo glavno delo že končano. Carlzem si je bil med volno izkopal svoj lastni grob. Žadostivo je razmeroma nezneni sunek in trha, gnila stavba se je sesula v prahu. V znamenju nacionalnega pokreta in protesta proti vladajočim nezdravim razmeram je cvet ruske intelligence strmolglav varča in povrnil vodstvo države zakonitom narodnemu sobranju. Komaj pa je tedanjim ministru predsednik in vojni ministro Kerenski prevzel državno krimi in sklep narodno skupščino, je nastopil pokorni Ljenin in v gel med množico gesla, ki so učinkovito kakor iskra v smodniku, dočim je Kerenski kot predsednik začelne vlade zubeval nadaljevanje vojne da zmagovalcem konca, je Vladimir Ilič proglašil takojšnji konec svetovnega klanja in sicer brez kontribucij in aneksij. Vojaki domov, častniki v grob, zemljoi kmetom, tovarne in industrijska podjetja delavcem, brezobjesen boj burzuziji in smrt vsem kapitalistom. To so bila gesla s katerimi je Ljenin stopil naprej med petrogradsko posadko in ko se mu je bilo do malega v celoti priključila, je bila usoda februarške revolucije zapetljena. Narodna skupščina je bila na eni prvih sei obkolkjena, poslanci večinoma aretrirani, Kerenski je moral pobegniti v inozemstvo in prvotna nacionalna revolucija je krenila na pot izrazite socialistične revolucije in razredne borbe. Da ni bilo Ljenina, ki je z genitinalno poteko izkoristil zgodovinski moment, kdo ve, kako bi se bile razvile stvari v Rusiji? Velika verjetnost je, da bi bila Rusija vztrajala v vojni do konca in da bi ji vsaj nekaj desetletij ne bilo treba preživeti strašne katastrofe. Če posledice so bile zato močno državo tako težke, kakor jih ne pozna zgodovina Sloveščine.

Niti oni, ki so spravili Ljenina v Rusijo, niti oni sami ni računali s tem, da mu bodo dogodki prekrižali račune. Nemci so hoteli s pomočjo ruske revolucije zmagati, Ljenin pa je bil prepirčan, da bo petrogradska iskra razvnila požar svetovne socialistične revolucije. Niti eno, niti drugo upanje se ni uresničilo in tako je legendata veliki revolucionar in socialistični mislec v grob, ne da bi dosegel svoj cilj. Pravica tehnika zgodovine bo ugotovila, kaj je storil za Sloveščino s svojim epochalnim potretom in kaj ima večjo realno vrednost za obstanek družbe — ali neštetevine materialne in človeške žrtve, ki jih je prinesla in jih bo še rodila ruska revolucija. Na vprašanje, kaj je bil pokojni Ilič in kolik je njegov pomen za preporod človeštva, bo odgovorila še bodočnost.

odpel al na policijo. In tam sta bila, kar je posebno presenetljivo, oba stražnika pokoncu, dasi je bilo še ob 6. zutri.

Poročnik je pogledal na uro.

Ura je sedaj pol 10. je delal. »Stvar se je torej prigodila pred tremi urami in pol. Ali je govor, da je dotični človek mrtev?«

»Da, mislimo, da je precej gotovo. Sicer je pa res, da je bilo še nekaj življena v tem, ko so ga pripeljali na policijo. Toda zdravnik, ki so ga poklicali, je izjavil, da ni nobene nade več.«

»Ali je gotovo, da dotičnik ni izvršil samomora?«

»Da, to je popolnoma gotovo. Ustreljen je bil z revolverjem in on sam ni imel nobenega revolverja pri sebi.«

»Ali je dovoljeno, da bi ga pogledal?«

»Najbrž! Leži še vedno na policiji.«

Policistički poročnik je vedel, kje je policijski urad, saj je danes ponoči letal okrog vasi. Hitel je tiskal, ne da bi povzil svoj zajutrk. Med potom pa je doživel novo pres

Telefonska in brzojana poročila

Smrt Vladimirja Ilijč-Ulianova-Ljenina.

Prva poročila o Ljeninovi smrti. — Komunikeji sovjetrov in komunistične stranke. — Priprave za svečan pogreb.

— Varšava, 22. jan. (K.) Poljska brzojna agentura javlja iz Moskve:

Uradno objavlja: Ljenin je včeraj umrl.

— Rim, 22. jan. (K.) Stefani poroča:

Ruski delegaci je javil ljudski komisar Trockij, da je Ljenin umrl.

— Moskva, 22. jan. (Izv.) Uradno objavlja:

Predsednik sveta ljudskih komisarjev Vladimir Ilijč-Ulianov Ljenin je smrť ob 18.50 nenašel umrl.

— Moskva, 22. jan. (Izv.) Ljenin je včeraj umrl. Podrobne informacije nagašajo, da je včeraj v ponedeljek popoldne postal Ljeninu nenašel zelo slabo. Nastopal je kriza v negovi težki bolezni in je ob 18.50 umrl na paralizi dihalnih organov.

Ob smrtni posteli so stali njegova žena, rojena Krupska, njegova sestra Uļanova, zdravnik in univerzitetni profesor, ki so dosedaj Ljenina zdravili. Zdravniški bulletin o Ljeninovi smrti so podpisali dr. Förster, dr. Gethier in dr. Osipovič.

Ljudski komisar za narodno zdravje Semako je o smrti Ljeninovi se stal uradno poročilo. To poročilo je bilo še danes ob 11. dopoldne izročeno javnosti.

Sedaj zasedajočemu kongresu sovjetrov je bila Ljeninova smrt še ob 14. danes popoldne uradno javljena.

Mesto, ki je bilo zaradi zasedanja kongresa okrašeno z rdečimi zastavami, si je nadelo črni flor. Rdeče zastave so naprej ovili v črni flor, pozneje danes popoldne pa so po vsem mestu zavirale črne zastave. Ljeninova smrt je na kongres napravila najglobokejši vtis. Vse mesto žaluje. Kongres upa, da bo brez vsakih ovir mogel nadaljevati započeto delo in da bo mogel uresničiti njegove ideje.

Določena je posebna komisija za organizacijo Ljeninovega pogreba, kateri načeljuje komisar notranjih del Džerdžinskij.

Ljeninovo truplo prepeljejo jutri ob 23. t. m. ob 13. iz sanatorija Gorski, načajajočega se blizu Moskve, v prestolnico. Na povilenskem kolodvoru bo postavljena častna straža. V dvorani palace sindikata profesionalnih delavcev bo postavljen veliki katafalk, na katerega polože Ljeninovo truplo. Ob obru do postavljene straže, ki jih bodo se stavile vse delavske organizacije. Jutri ob 17. bo dovoljen narodu vstop v dvorano, da izkaže zadnje časti pokojniku.

— Dunaj, 23. jan. (Izv.) Dobroinformirani krogi ruske kolonije zatrjujejo k smrti Ljeninovi: Ljenin je že nad leto dni težko bolhal na progresivni paralizi. Že leta dni ni sodeloval pri uradnih poslih.

Njegov naslednik bo najbrži Ljeninov zastopnik v političnih poslih Kamejev.

ŽALOVANJE V MOSKVI.

Zalovanje v Moskvi. — Kdo bo Ljeninov naslednik?

— Moskva, 23. jan. Po vsej Rusiji je odrejeno žalovanje za umrlim Ljeninom.

Debata v radikalnem klubu o sporazumu z Italijo.

Radikalni klub odobrava v celot i sporazum z Italijo. — Klubo pooblastilo za podpis sporazuma. — Kdo je kriv izgube Reke?

— Beograd, 23. jan. (Izv.) V parlamentu so se včeraj vršile važne diskuse o zunanjosti politiki in o parlamentarnem položaju. Pazljivost parlamenta se je osredotočila na radikalni klub, ki je imel včeraj popoldne dolgo, trajno sej. Seja je trajala od 15. do 19. zvezcer. Seja je bila izključno posvečena vprašanjem našega zunanjosti politike, v prvi vrsti reševalnemu problemu in pa sporazumu z Italijo.

Ministrski predsednik g. Pašić in zunanj minister g. dr. Ninčić sta skoraj dve uri govorila o naši zunanjosti politiki.

Zunanj minister g. dr. Ninčić je najprej podal obširem ekspoze o sporazumu v tehničnem smislu. Ministrski predsednik g. Pašić pa je nato v dolgem govoru pojasnil sporazum z diplomatskega vidika ter je obenem kronologično navajal razvoj vseh važnih političnih dogodkov, ki so se odigrali od postanka naše države do danes, osobito o dogodkih v reškem problemu.

Ministrski predsednik g. Pašić je v svojem govoru, ki ga je radikalni klub ravno tako poslušal z največjo pažljivostjo in ga v vsakem oziru odobral, posebno podčrtal okolnost, da smo Reko izgubili že leta 1920, ne pa sedaj. Pojasnil je klubu vse tedanje akcije, ki so jih vodili dr. Trumbić in drugi v naši zunanjosti politiki.

Zunanj minister, kakor omenimo, je navajal v podrobnostih vse razloge, merodajne za sklenitev sporazuma. Ti razlogi so v prvi vrsti dani v mednarodno političnih pričkah izven naše države in pa tudi v naši notranjopolitičnih zadevah. S tem sporazumom je zavarovano naši državi mirno napredovanje, je odstranjena vsaka nevarnost, ki je nam pretila s severa in juga. V slučaju eventualnih konfliktov z Madžari in Bolgari naša država ni bila gotova,

nom. Sedaj zasedajoči kongres sovjetrov je včeraj imel kratko žalno sejo, ki je trajala samo 20 minut. Komisar Kalinin je kongresu objavil smrt. Kongres je dočel šestdnevno žalovanje. Po osmih dneh se sestane kongres sovjetske Unije, to je kongres vseh sovjetskih držav, ki bo odločal o Ljeninovem nasledniku. Ljenina je dosedaj v gospodarskih poslih zastopal Rikov, predsednik hravnega gospodarskega sveta, v političnih poslih pa Kamenjev.

Manifest sovjetske vlade.

— Moskva, 23. jan. Ljenin je dosegel starost 53 let. Obdukcija Ljeninovega trupla je ugotovila, da je Ljenin v ponedejki popoldne obšla slabost, ki je pospešila paralizo dihalnih organov, obenem je sledil tudi izliv krvi v možgane.

— Ljenin je umrl. Vlada ruskih sovjetrov bo nadaljevala njegovo delo in je dokončala.

Zadnji čas ni nič kazalo na bližajočo se smrt Ljenina. Njegovo zdravstveno stanje se je celo izboljšalo in je bilo upanje na ozdravljenje. Popolnoma nenašel se je včeraj poslabšalo njegovo stanje in kmalu Vladimira ni bilo več med živimi. Vseruški sovjetski kongres, ki sedaj zboruje, in kongres sovjetske Unije (Zveza sovjetskih držav), ki se prihodnje dni sestane, ukrepta vse potrebno, da se zagotovi nadaljnjo nemoteno delovanje sovjetske vlade.

Smrt Ljenina je najbrži udarec, ki je zadel delavske sloje sovjetske unije, od kar so si delavec in kmetje izvojivali oblast. Preresa bo delavec in kmete ne le v naši republike, ampak tudi v vseh državah sveta. Naši delavske mase sveta bodo žalovale za svojim najmočnejšim voditeljem, ki ga ni več med nami. Njegovo delo pa ostane neporušeno. Sovjetska vlada, izvršujoč voljo delavskih mas, bo nadaljevala delo Vladimira Ilijča ter neustrašeno korakala naprej po isti poti dalje ter varovala pridobitev politične revolucije.

Komunistična internacionala je izdala na komuniste vsega sveta kratek manifest, ki med drugim pravi:

Po smrti Karla Marxa je smrt Vladimira Ilijča-Ulianova-Ljenina največji udarec za delavski proletariat vsega sveta. Komunistična internacionala hoče nadaljevati započeto Ljeninovo delo.

— Moskva, 22. jan. (Wolf) Od Zinovjeva podpisani manifest izvrševalnega odbora komunistične internacionale veli:

Mednarodni proletariat je pretrpel največjo izgubo izza smrti Karla Marxa. Mednarodni proletariat dobro ve, kaj je izgubil v Ljeninovi osebi.

Komunistična internacionala in sovjetti bodo svoje vrste strnili k delu v dnu Ljeninovem.

BOLEZEN TROCKEGA.

— Moskva, 23. jan. (Izv.) Trockij se Ljeninovega pogreba ne udeleži, ker je težko bolan in je odsončen iz Moskve.

g. Pašić pooblastilo, da podpiše sporazum z Italijo.

V svojem ekspoze se je g. Pašić dotaknil mimogrede tudi notranjopolitične situacije ter kratko omenil akcijo za sestavo opozicionalnega bloka in vladino stališče napram temu bloku.

Macdonald prevzame državno krmilo Anglie.

Zadnji trenotki Baldwinovega kabinta. — Macdonald sestavi vlado.

— London, 22. januarja. (Izv.) Baldwin je danes kralju predljal prošnjo o odstop in mu svetoval, naj poveri Macdonaldu sestavo vlade.

— London, 22. jan. (Reuter.) Kabinet je odstopil.

— London, 22. januarja. Kralj je Ramsay Macdonalda imenoval za ministrskega predsednika.

— London, 22. jan. (Wolff) O včerajnjem porazu konservativne vlade piše »Morningpost«, da bo konservativna stranka močnejša in kreplja izšla iz svoje težke nesreče. »Daily Express« priporoča, da mora konservativna stranka najprej napraviti red v svoji hiši pod vodstvom, ki bo lahko navdušenje izvabilo in pospeševalo delavnost. »Daily Mail« je mnenja, da je Baldwin odgovoren za nesrečni počas.

— London, 22. jan. (Izv.) Danes ob 10. dopoldne je bila zadnja seja Baldwi-

novega kabinta, ki je sklenil odstop. Istočasno je bila v spodnji zbornici konferenca delavske in liberalne stranke. Ob 11.30 je Baldwin izročil kralju predlog o demisiji kabinta ter obenem priporočil Macdonalda za svojega naslednika. Točno ob 12. je prišel kraljev glasnik v prostore frakcij delavske stranke ter pozval Macdonalda, Clynesa in Thomasa k kralju na razgovor. Ob 12.15 je vstopil Macdonald v buckinghamsko palačo, kjer je položil prizore kot član tajnega sveta. Pred kraljevo palačo je mnogočtevila monžica delavstva pričakovala svojemu voditelju Macdonaldu navdušene ovacije. Po avdijenciji je neki rudar vprašal Macdonalda, če je postal ministriški predsednik, kar mu je ta priskimal.

Ob 14.45 popoldne se je sestala poslanska zbornica. Baldwin je poslancem sporočil, da je z ozirom na rezultat včerajnjega glasovanja podal demisijo in da jo je kralj vzel na znanje ter imenoval sporazum ū njim naslednika. Zbornica je bila na to odgovena do 12. februarja.

Praski glas

o našem sporazumu z Italijo.

— Praga, 22. jan. (K.) Oficijsna »Československa republika« objavlja na temelju informacij od strani jugoslovenskega zunanjega ministrstva te-podrobnosti o italijansko-jugoslovenskem sporazumu.

Ker niso pogajanja svoječasno za rešitev reškega vprašanja postavljene paritetične komisije dovedla do nobenega rezultata, so v Rimu in v Beogradu že meseca oktobra 1923 sklenili uvesti direktna pogajanja. Vodila so se po posredovanju jugoslovenskega poslanika v Rimu in so sprva naletela na velike težkočete, ker je Italija razen Reke zatevala še pristanišče Baroš in Delta. Proti koncu L. 1923. se je končno posredovalo doseči zbljenje obojestranskih stališč in začetkom januarja 1924. je mogel jugoslovenski poslanec svoji vladni predlogi dobiti resno posredovanje.

Sporazum zadeva izključno rešitev reškega vprašanja, ki se tako reši, da Italija dobi Reko, Baroš in Delta pa Jugoslavija, izvede se tudi mejna korektura v Istri. Ureditev po tem sporazumu nastali finančni vprašanji se imata rešiti po posebni pogodbi.

List končno pripominja, da se podpis pogodbe izvrši šele med 10. in 20. februarjem v Benetkah ali v Padovi. (Ta informacija praska lista je netočna, ker naša delegacija danes zvečer že odpotuje v Rim.)

Na sestanku med Paščem in Mussolinijem pade končno odločitev o sklenitvi defenzivne zveze.

Vesti iz Italije.

MINISTRSKI SVET SPREJEL RAZPUST PARLAMENTA. — DEKRET ZA ANEKSIJO REKE. — ZANELLA ODIDE V AMERIKO? — POGOVOR Z JUGOSLOV. PROMETNI MINISTROM.

— Rim, 22. jan. (Izv.) Ministrski svet se je v svoji današnji seji bavil največ z razpustom parlamenta in razpisom novih volitev. Poročilo predsednika Mussolinija, ki pojasnjuje potrebo razpusta, je bilo sprejeteno soglasno z velikim odobravjanjem.

— Rim, 22. jan. (Izv.) Il Piccolo Giornale d'Italia javlja: Ko bo podpisani sporazum z Jugoslavijo, izlaze kraljevski dekret za aneksijo Reke. Dekret bo obsegal tudi pravico Reke za izvolitev lastnega zastopnika v italijanski parlament. Z Reke prihaja vest, da hoče Zanella prodati svoje posestvo in se presestiti v Ameriko.

— Trst, 22. jan. (Izv.) Il Piccolo della Sera pričuje pogovor z jugoslov. prometnim ministrom dr. Kojčem, ki vodi razgovor z Italijo. Novinar Nordia ga je vprašal tudi glede moributne zgradbe velikega jugoslov. pristajališča na kaki drugi točki Primorja, kateri bi bilo zvezano z novo železnicno ter blago Reke ostala brez jugoslov. prometa. Minister se je izrekel zelo rezerviran. Za zvezzo z Jadronom je mnogo načrtov. Italijanskemu kapitalu se nudi prilika za sodelovanje pri gradnji jugoslov. železnice. Glede vpliva nove ureditve Reke na jugoslov. pomorske komunikacije ni dal minister nikakega odgovora, naglašal je le željo, da bo Italija tudi glede plovbe postopala po stališču enakosti in prijateljstva. Nordio je hotel izvedeti podrobnosti s strani jugoslov. vlade glede na njeno ravnanje z Reko v zvezi s trgovsko pogodbo na usel.

— Kako je Italija vodila pogajanja z Jugoslavijo? Dosedaj smo mislili, da je jugoslovensko-italijanski sporazum plod prijateljskih pogajanj, ki so se vršila med Rimom in Beogradom, in sicer po osebnem posredovanju italijanskega generala Bodrera, ki je osebni znanci kralja Aleksandra še iz časa bojev na solunski fronti. Tako smo mislili, toda sedaj smo prišli do drugega prepričanja. Da ga črpamo iz govora glavnega tajnika fašistske stranke pos. Giunte, ki je na fašistskem zborovanju v Napoliju 21. t. m. govoril tako-le: »Mussolini je takoj, ko je začel pogajanja z Jugoslavijo v svrhu ureditve reškega vprašanja, vrnil v zvadno mejo petdeset tisoč mož in pet zborov topništva, a stotisoč črnih srajci je bilo pripravljenih, da udarijo na en sam njegov m. Po teh predpostavkah se je Mussolini začel pogajati z Beogradom (burno odobravanje, klici:

Politične vesti.

= Politika rezolucij. Hrvatski zadržani so se vršili na rezolucije. Očitno mislijo, da bodo v notranji politiki bolje uspevali s prigođenimi rezolucijami in protesti proti Beogradu in vladni politiki, kakor pa svoj čas njih oboževani voditelj Radić na mednarodnem polju s svojimi glasovitim memorandumi. Tudi te dni so sestavili tako ogorčeno rezolucijo, v kateri z globoko boljo in z največim »ogorčenjem« zavračajo sporazum z Italijo ter dolžijo beogradsko vlastodržce izdajstva hrvatskih interesov na Reki. Skrahanja in brezplodna, nedelavna in nesposobna zagrebška bloška inteligence mislijo, da se politika dela z rezolucijami. Po njihovi pameti zadoštuje sklepati ogrožene proteste, da se strmoljivi rezin in njegovo krivilo delovanje! Klub Reke še niso uvideli, da je treba nehati z brezplodno Radićovo abstinenčno politiko, da se morajo zagnati v podrobno strankarsko delo, zlasti pa da se morajo rcišti sramotne Radićeve kurante in začeti samostojno hrvatsko gospodarsko in upravno politiko. Od zagrebške inteligence bi po petih letih političnih izkustev že lahko pričakovali tako pozitivno orientacijo, ki bi v prvi vrsti koristila

Viva Mussolini!) — Po tej izjavi gotovo najpristojnejšega vodilnega politika italijanske fašistske stranke smo seveda morali temeljito korigirati svoje mnenje o vzrokih in načinu sklenitve sporazuma med Jugoslavijo in Italijo. Jugoslavija je pač bila primorana skleniti sporazum, ker se je ustrašila petdesetih tisoč mož petih zborov topništva in tisoč fašistovskih črnih srajc! Pa smo res strahopeti, da se Bogu usmili! — In da boste vedeli, kako je treba voditi pravo zunanjno politiko, evo vam pouka od gosp. Giunte: »Teda, ko je Poincaré s svojimi edenskimi govorji, s svojo politiko skušal pridobiti hegemonijo v Evropi, je Mussolini iz izprehodom v Madrid organiziral poset španske kraljeve dvojice, in ko je Poincaré poslat na toriče Malo antanto, je Mussolini s kratkim izprehodom v Beograd sklenil pogodbo za Reko in vsa druga vprašanja, ki so se tikala obeli soosednih držav.« — Vidite, tako je treba! Petdeset tisoč mož in pet zborov topništva na mejo, stotisoč črnih srajc pripravljenih in kratek izprehod v Beograd in stvar je končana. Kaj Poincaré, kaj Pašić, Ninčić e tutti quanti: naj se gredo učit k Musoliniju in Giunti, k prvemu počitku, k drugemu pa — blebetanja!

= Povsodi enaki. »N. Zür. Zeit.« počita: Kako se mešata altar in politika med seboj, dokazuje znova nastopanje kaplana Oeschera v katoliški cerkvi v občini Flawil (Švica), ki je dejal na indeks liste »Volksfreund«, »St. Galler Tagblatt« in »Neue Zürcher Zeitung«. Iz tega je razvidno, s kakimi sredstvi se deuje na katoliško-konservativni strani za spomladanske obnovne voleitve. S polno pravico vprašuje »Volksfreund«, ali se za bodoče katoliški zavodi in privatniki odrekajo tudi denarju protestantov in svobomiselnih katolikov. To se ne zgodii ne prej ne slej in zato naj bi grdo ljudsko zastrupljevanje s priznico vendar že prehvalil, ne pa da se uganja še v povečani meri.

Julijska krajina.

— Iz Gorice. Politični tajnik goriškega fašista Caprara je imel v gledališču shod, na katerem je zagotavljal Gorici sijajno bodočnost. Rešil jo je bošček in italijanstvo. Iz njegovega govorja sledi, da Videm čisto nič ne škoduje Gorici, katera ostane glavno mesto ob meji. Strašno je povzdigoval italijansko goriškega mesta, katero naj zaupa svojo usodo v roke fašistov. Dne 17. februarja volitve v občinski svet v Gorici, in pri teh volitvah hočejo zmagati fašisti. Fašizem je po njegovih besedah domovina, združava svoboda in plodonosno delo. Tisti Italijani v Gorici, ki misijo s svojo glavo, se precej drugačnega mnenja in vedo, da italijanstvo Gorice ne reši in je ne ustvari nikake bodočnosti. Obstoj in pročet mesta je tesno združen s Slovenci in le v dobrem sožitju z njimi lahko uspeva Gorica. Drugač je čaka propast. Razdelitev dežele pa odganja Slovence od mesta in to dela tudi fašistska politika. Zato pa ostane resnica, da je fašizem povzročil Gorici že ogromno škodo in je napravi še večjo, ako ostane pri svoji dosedanji Slovencem skrajno sovražni politiki! Zmagali pa bodo pri občinskih volitvah najbrž fašisti s svojim terorjem! — Ker se prepoveduje delovanje raznim slovenskim kulturnim društvom, se je v strani goriškega političnega društva in prosvetne zveze protestiralo proti temu pri podprefekturi v Gorici in poslala so je tudi Mussoliniju protestna brzoavka. Zastopnik politične oblasti v Gorici pravi, da društva niso razpuščena, ampak da je ukijeno njihovo delovanje. Nadejam se, da bo imela intervencija pri Mussoliniju uspeh! Proračun goriškega mesta izkazuje za leto 1924 dohodkov 15,251.102 liri in ravno toliko izdatkov.

— V beneški Sloveniji je v čisto slovenskih vasih videmski nadškofovje 37.481 Slovencev. Z onimi v mešanih vasiljih je nad 40.000. Duhovnikov imajo iz svoje srede 47, od teh jih služi 37 med Slovenci. V slovenskem delu nadškofovje so 4 farje, 11 vikarij in 35 kaplanj. V 4 duhovniških pridružuje slovenski duhovniški, v 10 slovenskih duhovniških pa so nastanjeni laški duhovniški, ki ne razumejo jezika prebivalstva. Slovenskih žol beneški Sloveni nimajo.

— Banditstvo v Istri in na Goriskem. V Puli v ulici Tartini sta udrila dva bandita v stanovanje M. Reiner in Rovis. V drugem stanovanju sta zvezala gospo Rovisovo in jo zatlačila na posteli med opravo tako, da so jo pozneje našli le še pol živo. Pobrala sta nekaj denarja in perila, potem odšla. Med Šempetrom in Volčjodrago pri Gorici sta dva bandita udrila ponocni skozi streho v stanovanje kmeta Koglota, moža in ženo, ki je morala povedati, kje je denar. Pobrala sta 500 lir in odšla.

— Delo na sodnijah v Gorici zastaja. Deputacija italijanskih odvetnikov je šla pod vodstvom dr. Fr. Mazanja k predsedstvu višjega sodišča v Trstu pritož se radi težke situacije na sodnijah v Gorici, kjer delo zastaja radi pomjanjanja osobja! Slovenske sodnike in pisarniške uradnike so pregnali, sedaj pa ni ljudi, ki bi delali! Znana je pridnost in sposobnost slovenskega uradnika. Ker pa so ga odgnali zastaja delo in po sodnijah v Gorici je narastel kolosalen nered. Posledica bdeste protislovenske politike!

Prosleta.

Repertoar Narodnega gledališča v Ljubljani.

Drama.

Začetek ob 20. zvečer.
Sreda, 23. januarja: Hamlet. Red D.
Četrtek, 24. januarja: Othelo. Red F.
Petek, 25. januarja: Zaprti.
Sobota, 26. januarja: Golobček. Red A.
Nedelja, 27. januarja: Ob 3. popoldne: Močni prstan. Izven. — Ob 8. zvečer:
Osma žena. Izven.

Opera.

Začetek ob pol 20. zvečer.
Sreda, 23. januarja: Suzanina tajnost. Mozart in Salieri. Gianni Schicchi. Red E.
Četrtek, 24. januarja: Zaprti. (Generalna vaja.)
Petek, 25. januarja: Traviata. Izven.
Sobota, 26. januarja: Alda. Red F.
Nedelja, 27. januarja: Traviata. Izven.

★ ★ ★

DESDEMONA, INFLUENCA, ANONIMNA KARTA IN HUDIČ.

Nikari ne mislite, da je ta naslov kak citat iz egiptovskih sanjskih bukvic! Kako naj zadevo povem? No kakor se je pač zgodila.

Malo zbolel sem. Na soboto, 19. prosinca. Divji nahod, malo vrčo groznic in podobno. Prav nerodno! Ker ravno ta dan je imel Putjata ustvariti novega Othella na prestavnih deskah našega divadla, drug dan pa Wintrova novo Ofelijo.

Pa kaj naj bi? Glava moja kakor, kakor — kai vem? In oči kurj kurj jači, ki mi bosta zdajpazdaj ven zlezli, dol padli in mi z rumenjakom obrizgali edine hlače. Če ves teden je bilo tako, a zdravil sem se z zamikanjem položaja. V soboto sem pa le postal zamisljen in majhen ter moral priznati, da sem partijo izgubil in le zmagala influenca.

Z licem, za katero bi dobil, že bi bilo stalno, gotovo dobro službo pri pogrebem zavodu sem šel v redakcijo in tam, kaj z vso vlijudnostjo, ki mi je ob nahodu in temperaturi 38° preostala, milo zaprosil, naj pošljejo v drama drugega gospoda. Bodo že koga založili toliko naivnega, da si šel v veselje, spisati glediško recenzijo.

Na tistem sem se veselil, da mi ne bo treba dva večera po vrsti presedeti po 4 ure pri igrah, ki jih skoro že na pamet znam in tudi vsako kretnjo vsakega našega igralca. In se legend ob 6. zvečer za kajih 36 ur radostno vzhilen v mehki objem svoje intimne prijateljice, namreč svoje postelje. Od samega zadovoljstva, da sem se izmazal, nisem mogel zaspasti do dveh žutriji. Nego sem bral strašno neumen francoski roman, vmes pa Hertwigovo biologijo, Izmenoma. In se dal, dokler ni šla spat, od robnine milovati in negovati. To je tako prijetno. Kar če ti dajo za večero, samo da kmalu ozdravis. In kako dobro dé, še samemu sebi se smilji. Ter z važnim obrazom jemati aspirin, da se izpoti.

Pa se nisem, kljub dvema velikima porcijskima tegu belega praska. Sem za doktorske striupe zelo neobčutljiv in nekome ne za operacijo skoro niso mogli spraviti v narkoz, ko bi bil omamljen baje in prav gotovo že največji kit.

A ko sem zdaj takole par ur ležal in ravno prenehjal z romanom, ker sem radi njegove neumnosti moral sepo lovit, sem si dejal: »Aha, zdaže se neki požrtvovan kolega brez aspirina poti v »Othellu«, če ne vnanje, pa vsaj v močnih, kaj naj napiše, da bo koza cela, volk pa sit. Kajti če bo pisal le malo drugače, utegne dobiti od nezne roke tako v »Orjunaš« podpisano »grozilno« dopisnico, kakor sem jo jaz po zadnjem »Hamletu«. Pa še niti ne vem ne, zakaj, niti ne, s čem pravzaprav bl mi ne kaže dotična preblagordna dama rada pogrozila. Nekaj namigava, kakor bi bil glediščno damo, katero komaj toliko poznam, da jo smem pozdravljati, zapestjal ali pa ona mene nesrečnika. Ali me je pa mora kdo hipnotiziral, da sem se pregrešil in o vsem skupaj nič ne vem? Z dopisnico v roki krošnjarim okroj ljudi in jih prisnem, naj mi odpro oči nad meni samim, ki sem vdaren v slepoto nevednosti. Morda imam splošne vse polno intimnih stikov s to in oto, pa niti ne vem. Morda me luna trika o tujem podzavestne reči, of hude reči?

Ko sem že zaspaval, sem upal, da se mi bo vsaj kaj takega sanjalo. Pa nisem bil vslisan. Kajti v sanjah mi je le prav grd krokodil zagrozil, da me požre, če takoj ne prensham s pisanjem glediških kritik. Se sedaj vidim tega krokodila in zdi se mi, da sem ga včasih res že srečal. Vsaj njegove oči in morda tudi režo zovs.

V ponedeljek mi je že prav odieglo. Doceli zdrav na sem postal hipno, ko sem prejel še po tiskarskem črnemu dišeči »Slovenski Narod« in prebral poročilo o »Othelu«.

Niti na božji poti bi ne bil mogel tako čudežno naglo okrevari. Izpozal sem božjo dobroto in da ima človek res svojega angelja varha.

Angeli varh mi je naklonil nahod, da nisem mogel v gledališče, kjer se je bil za mojim sedežem tistega večera vgnezdil + + + Baforem (vzemim med dva prsta soli in jo raztresi pred se, zad se in na obe plati vprek, če Izgovorš njegovo imet!), ki mu podomame pravimo hudič.

In je mesto meni zmešal notranje gledališča mojemu namestniku. Pričaral mu je spomin na nekaj, česar ni nikoli bil. Nesečnik se je naenkrat dobro spominjal, da je lani igral Desdemona gospa Nabacka, čeprav je vsa ljubljana videla vedno samo gospo Saricovo v tej vlogi na otru. Tako močno je hudočec preseplil svojo žrtvo, da je bila zmožna v recenziji dejati

celo primere med lanskim Nablockom in letošnjim Saricovo. A vse to sklepanje je bilo namenjeno meni, bodite uverjeni.

Moj krokodil — sem se zmotil! — hočem reči moja psevdourjunašica mora pač pripadati onemu rodu, ki zna na temelju skoz zrak jezdari. In kma zato najboljšo zvezo tam dol, ori gospodu podgara in mihi, muh, stelek in uši v uši in Goethejem Faustu.

Pa je svignila skoz zrak, zzzzzz—bum!, kakor granata, pokleknila pred svojega mojstra na poljublja rep ter izpregovorila: »Mojster in gospodar! Ze čutiš, da ne bo zalegia moja dopisnica. Zato, o Mojster, zmešaj temu človeku misli tako, da njegove recenzije ne bodo več resnične in stvarne, nego pomešane s čisto napovednimi trditvami. V soboto, 19. januarja 1924 po številu prokletje človeškega rodu, bo zopet sedel v gledališču. Izpozal ga boš po tem, da sedi v 8. vrsti, na stolu št. 2 ob leve!«

In mojster je dobrohotno privabil, popraskal prosilko malo za ušes kakor muco ter se res podal neviden na prezo za označeni sedež.

Vse skupaj pa je bil poslušal moj aneljivar in mi podkurnil moj nahod tako, da mi je klub notranju boju prešla volja, ki me je še vsceno hotela prisiliti v gledališčo.

A žrtve je postal moi ubogi namestnik. Naj mi odpusti, da je radio nadaj, kar je imelo priti čez me!

da niše vse v redu, da nam manjka vestnih in temeljito izobraženih knjižničarjev, da se razkošno šopiri po naših knjižnicah št. zlasti mladini je težko najti primernega čtiva. Naša mladinska literatura je v posojnih letih sicer lepo vzrastla, toda prave literature prav za mladostnika v kritičnih letih 14—18 nimmao; za lepo, literarno posmembno knjigo še ni zrel, občutje pa se tako rad senzacijnelnega študa.

Zivahnja diskusija, ki se je razvila po predavanju, je podala celo vrsto misli za naše praktično življenje, zlasti se je povdarsila potreba, da bi naše učiteljstvo prijetilo resno in s pravo roko na tem širokem polju kulturnega dela.

Književnost.

— »Proche et extreme Orient«, revue mensuelle internationale. Near and far East. S tem dovozjenskim naslovom izhaja v Atenah mednarodna propagandna revija, ki jo izdaja in ureja grški publicist g. Polibos P. Lekos, znan tudi ljubljanskim uredništvom, katere je v jeseni pridobil za svoje lepo podjetje. Revija je namenjena finančnim, trgovskim, industrijskim, pojedelskim in prometnim razmeram delči bližnjega in daljnega vzhoda. Pisana je v angleškem in francoskem jeziku, da na ta način seznanja vzhodne delmedbojno in zapadno Evropo obilžnjem in daljnjem vzhodu. G. Lekos je pridobil ugledno grške gospodarske in finančne strokovnjake ter tudi odlične sotrudnike iz bližnjih držav. Iz seznama sotrudnikov, ki se nahaja v prvih dveh številkah sklepamo, da bo revija na najvišji publicistični višini.

Priznati moramo, da je deslej obstojal med zastopniki klasične sociologije in socijalne biologije nekaj antagonizem, ker je prva, kakor druga struja živila v ekstremljih. Vzrok te disharmonije je bila delovanja na okolnost, da bi bilo nezgodno izpolnjenja. Te sporne točke pa so odstranjeni, odkar so prisla v veljavno načela moderne znanosti o nasledstvenosti in danes lahko rečemo da je pri vedenju umevanja bijoloski faktor sovjanske biologije pomemben.

Posamezne živili kakor tudi živalske skupine v naravi so podprtne neizprosnim naravnim zakonom — borbi za življenje in spolnem nagonu. Ti dve sili regulirajo živilski razvoj, v katerem se vsaka živila prilagodi naravi in prilikam njeni okolici.

Tu pa se pojavlja eno teh prirodnih bitij z visoko razvidnim umom in si začne prizadevati, da priroda podvrže se in izkoristi v svoje namene, mesto da se ji prilagodi. To bitje je kulturen človek. Pri njem delujejo več naravnih zakonov v oni obliki, kakor jih nahajamo v ostalih prirode. Ta razvoj usmerja že razni novi faktorji: ekonomski, historični in dr. Toda kakšna je posvečena Jugoslaviji. Iz bogate vsebine navajamo članek g. Lekosa o svojih vteh po Jugoslaviji, g. Obračoviča o razmejiti prostre cone v solnem pristansu, g. Stanareviča o bančni razmerah v Jugoslaviji l. 1923, g. Prohaska o zadružnem gibanju v Jugoslaviji, g. ministra Stojadinoviča o aktualnih finančnih vprašanjih, g. Kumanudža o oblastni organizaciji, g. Nedeljkoviča o delarstvu, g. Lunačka o trgovini in industriji in Hrvatskem ter g. C. Pavlinu o papirni industriji v Jugoslaviji. Razven teh temeljnih člankov prinaša revija pester drevobič iz raznih gospodarskih panog. Številka je opredelitev bogatih reklamnih materialov jugoslovenskih tvrdk v bank, med tem trčimo na prav lepo udeležbo slovenskih podjetij. Revija ima tudi na zunajno opremo v prvo številko krasi umetniška mnogobarvana reprodukcija Rogaške Slatne. Skratka številka, ki nam bo na zapadu zelo koristila. K sodelovanju so se prilagili najboljši pisci in strokovnjaki naše države, od Slovencev gg. dr. Windischer, univ. prof. dr. M. Vidmar, univ. prof. Iz. Čankar in dr. Druga Številka je posvečena Češkoslovaški ter obsega 92 strani. Prinaša članke g. dr. Herbera in Masaryku, g. Svobode o čeških zavarovalnicah, g. Kalai o češkoslovaški industriji, inž. Toušek o brnski industriji, dr. Hanosek o čehoslovaški trgovini z balkanskimi deželami. Poleg tega prinaša revija številne gospodarske vesti ter pred revijalom delom bogato reklamo čeških bank, trgovine in industrije. Čudno se nam vidi, da Jugosloveni ne moremo z lastnimi silami in z domačo podjetnostjo také mednarodne revije in da se morajo propagandne Številke, ki romajo na kulturni zapad, da tamkaj poročajo o naših gospodarskih in političnih razmerah pisan in tiskati v dalmajnem Atenah. Bodimo tujem hvaležni za to, kar opravljajo za nas dotedaj, dokler se srami tudi v propagandni književnosti ne povstavimo na lastne noge!

— »Nova Evropa« z dne 21. januarja je izšla pod naslovom »Brankovo kolos« (speti jugoslovenske lirike) in prinaša tole vsebino: Aleksa Santić: Sa Brankova breza. — Vladimir Nazor: Izvor. — Ivo Vojnović: Življenja smrt. — P. J. Katalinič: Jeznica meseca. — Stano Kosovel: Isus v putu. — Ivan Pregelj: Ex tempore. — M. Rakitić: Pomrčina. — Pero Slijepčević: Zagroba sim

Gospodarstvo.

UVOD IN IZVOZ SOVJETSKE RUSIJE.

Iz podatkov, ki jih je priobčil »Ekonomske Vjesnici« in izvozne trgovine sovjetske Rusije. Carska Rusija je izvazala v letih 1909—1913 živiljenjskih potrebnosti (žita, mesa, masla itd.) za 935.400.000 rublev, sirovin za 4.985.000.000 rublev, raznih izdelkov za 67.500.000 rublev. Leta 1922 znaša izvoz po istih skupinah 4.355.000, 74.151.000 in 3.114.000 rublev. To pomeni, da se je izvoz živil znižal več kot 200 krat, sirovin 7 krat in izdelkov 22 krat. Izvoz lesa je znašal v letih 1909—1913 429.945.000 pudov, leta 1922 pa 37.043.000 pudov; nafta 52.426.000 in 3 milijone 661.000, lanu 17.261.000 in 2.153.000, kožuhovine 2.842.000 in 409.000 pudov. Izvoz se je zmanjšal v prvi vrsti zato, ker se je znižala proizvodnja. Celo po sovjetskih podatkih (»Ekonomski Zizne«, 8. V. 1923) se je znižala proizvodnja v primeri s predvojno v naslovnem meri:

	• milijonih rublev	pred vojno	1. 1923
poljedelstvo	5.596	3.680	
lesna stroka	632	200	
lov in ribolov	132	75	
dobjavljajoča industrija	500	215	
obdelovalna industrija	5.055	885	

Izvoz v percenti vrednosti izdelkov: pred vojno 1. 1923

	21.1	1.7
lesna stroka	23.9	13.5
lov in ribolov	15.2	18.2
dobjavljajoča industrija	15.2	18.1
obdelovalna industrija	1.1	0.6

Do revolucije je Rusija lahko izvazala zato, ker je proizvajala v prvi vrsti v poljedelstvu več kakor konsumirala in njen izvoz je prekašal uvoz tudi iz istega razloga.

V letih 1909—1913 je izvazala, odnosno uvažala.

Živil (izvoz) 908.100.000 rublev, (uvoz) 205.800.000 rublev (saldo) + 702.300.000 rublev; mesa, masla in drugih živiljenjskih produktov (izvoz) 27.300.000 rublev, (uvoz) 11 milijonov 900.000 rublev, (saldo) + 15 milijonov 400.000 rublev; sirovina (izvoz) 498 milijonov 500.000 rublev, (uvoz) 554.700.000 rublev, (saldo) — 56.200.000 rublev; izdelki (izvoz) 67.500.000 rublev, (uvoz) 367 milijonov 300.000 rublev, (saldo) — 299 milijonov 800.000 rublev.

Letno je torej znašal izvoz carske Rusije 451.700.000 rublev več kakor uvoz. Nična predvojna plačilna bilanca je bila ta, da je izvazala v inozemstvo — za uvoz blaga 645.000.000 rublev, precenti za doleg 202 milijonov rublev, stroški potnikov 30.000.000 rublev, plazila Rusiji za izvoz blaga 961 milijonov rublev. Vsako leto je torej preostalo 84.000.000 čistega dobička, ki je lahko shkril za izpopolnitve zlatega fonda države. Za to ugodno trgovinsko bilanco se ima carska Rusija kot agrarna zahvaliti v prvi vrsti svojemu bogatemu poljedelstvu, živilnemu in maslindstvu. Žito je prisegašo 2.690.000.000 rublev, lan, konoplja in druga rastline 729.900.000, živilnemu 1 milijardi 729.700.000 rublev in druge vrste poljedelstva 474.600.000 rublev letnih dohodkov. Proaktivnost poljedelstva je padla po sovjetskih podatkih v primeri s predvojno na 66 %. Proaktivnost vseh panog narodnega gospodarstva vseč pa na 42.4 %. V takih razmerah se je izvoz seveda kolosalno zmanjšal. Naravno je tudi nadzadovanje uvoza, ker primanjkuje sredstev.

Gibanje zmanjšanja trgovine Rusije tekom zadnjih desetih let je izrazeno (v milijonih zlatih rublev) v naslovnih številkah: uvoz 1. 1909—1913 — 1140, I. 1914 — 1098, I. 1915 — 1138, I. 1916 — 1717, I. 1917 — 1966, leta 1918 — 26. I. 1919 — 827, I. 1920 — (ni znano), I. 1921 — 248.5, I. 1922 — 458. Izvoz I. 1909—1913 1801, I. 1914 — 986, leta 1915 — 402, I. 1916 — 476, I. 1917 — 464, I. 1918 — 75, I. 1919 in 1920 — (ni znano). I. 1922 — 21.3, I. 1922 — 81.6. Naraščanje uvoza I. 1921 in 1922 je večinoma posledica uvoza dobrodelnih predmetov za gladijoče. Vsega se je uvažalo I. 1922: živil za 216 milijonov 400.000 rublev, lesnega materiala za 4.000.000, kuriva za 13.800.000, kemičnih izdelkov za 17.300.000, rud in kovinskih izdelkov za 83.500.000, prece za 10.200.000 parapetnih izdelkov za 11.100.000 rublev. Izvazalo se je: raznih živil za 4.400.000, sirovina za 74.600.000 rublev, izdelki za 3 milijone 100.000 rublev. Uvaža torej sovjetska Rusija to, kar je carska izvazala. Izvaz pa je neznatno boljšino sirovin.

Katera države in v koliko so zainteresirane na trgovini s sovjetsko Rusijo, je razvidno iz naslovnih števk, ki dokazujejo, koliko je inozemstvo uvažalo in izvazalo iz Rusije:

Nemčija: uvoz I. 1913, 652.200.000 rublov (47.4 %); uvoz I. 1922, 92.100.000 rublov (33.6 %); izvoz I. 1922, 14.800.000 rublov (18.2 %); izvoz I. 1913, 453.600.000 (77.7 %).

Anglija: uvoz I. 1913, 173.000.000 rublov (17.6 %); uvoz I. 1922, 50.800.000 rublov (18.5 %); izvoz I. 1922, 25.200.000 (30.4 %); izvoz I. 1913 (17.5 %).

Amerika: uvoz I. 1913, 70.100.000 rublov (57 %); uvoz I. 1922, 39.900.000 rublev (14.2 %); izvoz I. 1922 —; izvoz I. 1913 — Amerika: uvoz I. 1913, 16.000.000 rublev (1.2 %); uvoz I. 1922, 13.300.000 rublev (4.7 %); izvoz I. 1922 —; izvoz I. 1913 —.

Izvoz v Turčijo je znašal I. 1922 — 10 milijonov 900.000 rublev ali 13.3 % celo-kupnega izvazna sovjetske Rusije. V Letnijo, Estonsko, Finsko in Poljsko 24.000.000 rublov ali 30.0 %. Prvo mesto je vredno zavzemata Nemčija in Anglija. Točno absolutne številine izvoza in uvoza teh dveh držav so v primeri z dobo pred revolucijo tako manjšestvo, da sploh ni vredno govoriti o važnosti trgovinskih stikov s sovjetsko Rusijo. Andrešča je na pr. izvazala v Rusijo I. 1922 okrog 1 % svetnega izvaza in uvažala iz Rusije okrog 2 % celokupnega uvoza — Paraleltive sovjetske Rusije na polju zunanje trgovine so torej docela brezupne.

* * *

— Sporazum z Italijo in naše lesno gospodarstvo. S tem naslovom razmotriva »Trgovski list« novi položaj, ki ga mora uvoščevati tudi važna naša lesna panoga. Mi smo ob novem letu o tel velvečnini lesni striki že označili svoje stališč in nekako v dodatku naj navedemo nekaj najvažnejših enih zori omenjenega članka. Mi vemo, pravijo »Trgovski list«, da je Italijanska gospodarska eksnanzija na Balkanu ena glavnih tudi Italijanske trgovinske politike, ki se tako česa ne da izvesti dokler ji ni uglasena v Jugoslavijo. Mussolini je kot resni politik zasledoval napram Jugoslaviji samo praktične (in kako praktične! Op. ur.) cilje. Sedaj je odstranjena marsikatera tež-

koča, ki je postavljala pot Italijanskemu kapitalu in industriji v našo državo. Italija rabi nekako 70.000 vagonov. Njena najbližja dobavitelj sta Jugoslavija in Avstrija. Natančno je, da se potrdi Italija dobiti teh 70 tisoč vagonov izvabljajoč po dogovoru zasnovanega ugovornosti v svoje roke pod najkonvenientejšimi pogoji. Kdo pozna priliko in Italijansko veliko lesno trgovino, si lahko predoči načrt, prodriči do najmanjšega producenta in s tem ubijati domačo trgovino, ki pač najboljši brani domačo proizvodnjo. Če se to posreči, doseže Italijanska trgovina odločen vpliv na razvoj in regulacijo cene našega lesa. S tem pa tudi postane Italijanski faktor, ki ima odločevalni vrednosti naše gozdne posesti. Okrog teh misli se vrti — vsa naša lesna prihodnost.

— g. Viljemstik, Zagrebački Zbor. Primili smo drugi broj ove propagandističke smotre Zagrebačkega Zbora sa slijedećim sadržajem: Dr. Valdomar Lukačić „Pitanje Kapitala u našoj industriji, A. Vodavaša. „Država i privreda, dr. G. D. Ovačnosti“ Zagrebačkog Zbora, dr. Simo Bukvić, „Teknika i ekonomija reklame. — Naša tanjša industrija, — Sajmovi i izložbe. — Vjesnik Zagrebačkog Zbora. — Smotra izdaje i uređuje z propagandističkim odio 22. Tiska se u 20 hiljada primjeraka, i badava razasili po cijeloj državi.

— g. Zopet otvoren živinski sejem v Mariboru. V torek dne 22. januara se je po današnjem predsednik v Mariboru vršil zopet živinski sejem. Kakor znano se je na zadnjem semnu 11. sept. prinalo preko pružnika okraja nekaj slučajev s silovnikom okužene živine, radi česar je na sejmu nastala velika zmeda, katero je politična oblast končala s tem, da je sejem razpuštil. Ter odredila zaporo, ki je trajala do sedaj. Za ta zopetni sejem je bilo naravno, mnogo zahtijevanja. Živinoreci sami so prilisali na pristojne oblasti, da se sejmi zopet otvori, ker se je radi dolge zapiritev načelno dovolj odvez živine. Iz tega naslova pričakovana živorna kupčija pa je skoropopolnomna izostala. Na sejmu so pršli večinoma le radovednejši zaradi cene. Izvoznarjev ni bilo. Cene so preči pričakovanju zadnjega sejma dne 28. avg. ostale v glavnem neizprenemene. Na splošno glede cene na prvem mestu iz tega sejma, na drugem mestu iz sejma dne 28. avg. in na tretjem po cene od lanj skoro na isti dan. Cene za kg žive teže v Dn. veljavni. Debeli voli 14—15.40, 13—15. 9.50—10.75, pol-debeli voli 13.50—14. 11.25, 12.50, plemenski voli 12.50—13.50, 9. 6—7.50, biki za kljanje 11.25—13, 10—12.50, 6—7.50, slavne debeli krave 12—13, 11—13, 7.50—8.50 plemenske krave 11—11.75, 10—11, 6—7, krave za klobasarje 9.50—10, 9.10—10, 6—5.50, molzne krave 10—11.5, 9.50—12.50, 5—7, breje krave 10—11.75, 9.50—12.50, 5—7, mlada živila 13—13.50, 11.50—11—6—8.50.

— g. Mesne cene v Mariboru. Volosko meso I. vrste 25—27 Din, II. vrste 22—24, meso po bikov, krav in telci 19—21, tečje meso I. vrste 26—30, II. vrste 24—25. svinoško meso sveže 30—40 Din za kilogram.

— KINO IDEAL predvaja v četrtek dne 24., petek 25., soboto 26., in nedeljo 27. t. m.

MALI BEGUNEC

tragedija malega dečka v 5 dejanjih v glavnih vlogih 7 letnici umetnik Reaves Jeasen nazvan konfuzom Jockie Coogana. Kot dodatek siroma za se igra izvrsna pasja veseloigriga „PASJI RAJ“ v 2 dejanjih.

To in ono. PRVI PODMORNIKI.

Letos bo dvesto let, odkar se je rodila misel podvodnikov, dasi so prav za pravznani le kakih 25 let. Pred dvesto leti torej 1724 je delal prve poskuse v Temzi Holandec Carmel Van Drebbel, kakor se, da je poskus posrečil, kajti bil je v podvodniku sam kralj Jakob I.

Fulton, ki je iznašel paroplovbo, je porudil Napoleonu, da mu napravi nekaj podvodnikov za boj proti Angleški. Napoleon — takrat v tem slučaju kratkovid — je ponudil odklonil, dasi so mu podvodnike priporočali strokovnjaki. Misel je bila, vendar je pravi podvodnik v prvici leta 1864. In sicer v Ameriki vršil svojo vojno službo. Iznašel je Anny in Dixon sta same vodila svoj podvodnik »Davide. Enkrat ni mogel čoln priti na površje in Annay se je zadušil. Ko se je podvodniku pomagal na površje, je odpel, da razstreli neko sovražno ladjo toda eksplozija je sicer sovražno ladjo potopila a razstreila tudi podvodnik sam in Dixon je tu našel svojo smrt. Skozi dvajset let se je potem na tem studiralo, delalo in popravljalo dokler se ni začetkom tega stoletja še le popolnoma izpopolnilo. Med svetovno vojno so podvodniki napravili velikanske škode in nebrož žrtve. Ideja podvodnikov je pa star za 200 let.

IZNAJDJVOST.

Iznadljivost je posebno svojstvo Slovencev, ki mu ob mnogih prilikah pripomore do držinskih uspehov in je marsikom edina rešitev iz opasnih zagat. Zanimive slučajne iznajdljivosti nam orisava v posamnih dobrogadovinah.

Ludvik XIV. je hotel na vsak način preprečiti in odpraviti navado pariskih dam in ženskega sveta, ki se je razpasla tako dač, da ni bilo več videti moških kočija, ampak samo ženske. Naravno da se je pripetilo nešteto nesreč. Lahko bi kralj enostavno to navado preprečil, ali hotel je storiti na lep in izdaten način. Vprašanje je torej stavlj v senat, kako najkrajše in načelje odpraviti to žensko navado. Najboljši diplomati niso našli odgovora na to vprašanje. Ministrski tajnik, še mlad mož, se je pa javil kralju, da izpolni njegovo željo, toda pod pozicijem, da

mu za nekaj minut prepusti mesto policijskega prefekta. Kralj mu to željo izpolni in drugi dan je sekretar že službeno objavil sledilec oglaševanja.

— Da se ne bodo več dogajale razne nesreče, se naroča hišnim in družinskim gospodarjem, da snežo puščati kočje samo hčeram in ženam, ki so že dopolnile ali prekoračile 30 let.

Uspeli nadvise pričakovanje učinkovit. Precej drugi dan ni bilo videti nobenega kočijaža v ženski vlogi, ampak samo moške, to seveda iz umiljivih razlogov. Vsaka rada prikrje svojo starost. Sekretar pa je postal od tistega časa svetovalec kralja.

Iznajdljivost ustvarja tudi vrste poklicev. Sai poznamo z zgodovine in sedanjošči poklice kot: njenje ženske, ki plakajo ob vsakem mrljicu raznimi tolmači čustev počutja, to pač proti državi, ki so ji pripadali zato, ker so se nadejali, da jim donese avstrijska zmaga nacionalno osvojitev Trsta in Istre. Sanjalji so sicer o zdravju vseh južnih Slovanov, toda pod žezлом Habsburžanov. Samo neznačnih manjšina je simpatizirala s Srbijo.

Darujte za „Sokolski Tabor“!

Po ceni naprodaj

Iesena barjera in visoka steklena stena z vratmi in okencem, katera se lahko poljubno montira in je vporabna za predelitev pisarne, trgovine itd. — Naslov pri upravi Slov. Naroda. 494

Zaloga klavirjev in pianinov
na boljših tovarn: Bösendorfer, Czapek, Ehrbar, Högl, Schweighofer, Original Stingl itd.

Tudi na obroke. Tudi na obroke.
Jerica Hubad, roj. Dolenc, Ljubljana,
Hilserjeva ulica številka 5.

Zahtevajte edino le

Ciril in Metodove vžigalice dobijo se povsod.

Glavni založnik tvrdka
IVAN PERDAN nasledniki, Ljubljana.

ELEKTRARNE! POZOR!

POZOR! INSTALATERJI!

Izolirane in gole bakrene žice, Bergmannove cevi (Bergmannsröhr) kakor ves instalacijski material ter elektromotorji po najboljih tovarniških cenah. — Največja zalogova v Sloveniji.

Mazuran & Comp., Ljubljana
Dunajska cesta 33. Telefon 366 in 223.

Prager Presse za Jugoslavijo.

Ta najbolj informiran in najbolj razširjen dnevnik v Češkoslovaški republiki in v tujini stane za kraljevino SHS (radi znižanja poštnega tarifa) samo Din 40— mesečno.

Najboljše trgovske in obrtniške informacije i. t. d. držav Male Antante.

Zahvala.

Za sočustovanje ob smrti, udeležbo pri pogrebu našega papana

Janka Likarja

izreka najiskrenejšo zahvalo

družina.

**sprejema v polno popravo,
poniklanje, emajliranje z
ognjem in shrambo preko zime.**

DVOKOLES A
sprejema v polno popravo,
poniklanje, emajliranje z
ognjem in shrambo preko zime.

„Tribuna“ F. B. L.,
Ljubljana, Karlovska cesta št. 4,
tovarna dvokoles in otroški vozički.

Parketne deščice
iz slavonskega brasta in
bukove dobavljam v vsaki množini najceneje

Ios. R. Puh, Ljubljana
Gradska ulica 22, Telef. 513

STEZNICE
(moderke)
po životni meri príporoča

Ana Butter
Dunajska cesta 6-II
v hiši lekarne Piccoli.

**Obnovite
naročnino**

Jugosl. importno in eksportno podjetje

ING. RUDOLF PECLIN.

Stroji za vsako industrijo, lesno in kovinsko; poljedeljski stroji in orodje; lokomobile in motorji; vse vrst stiskalnic; veletrovina žeze za stavbene in konstrukcijske svrhe. — Tovarna poljedelskih strojev, livanja za žeze in kovine F. FARIC izdeluje vse predmete iz litega žeze v vsaki množini in velikosti točno po modelih, armature iz medi in kovin za vsako potrebo.

Tel. inter. 82. MARIBOR, Trubarjeva ul. 4. Tel. inter. 82.

Drzni eksotični roman v slovenskem prevodu.

Samo za odrasle!

Samo za odrasle!

Claude Farrère:

CIVILIZIRANI

Prevel Miran Jarc. — Tiskala in založila „Narodna tiskarna“ v Ljubljani.

Pravkar je izšel v odličnem prevodu Mirana Jarca Claude Farrère-jev roman „CIVILIZIRANI“. Knjiga spada med največje umetnine eksotične književnosti. Mahoma si je prisvojila knjižna in drugo občinstvo vseh kulturnih narodov. Z naturalistično smislostjo se podaja pisatelj v orientalski svet, v globine kitajskega ter tonkinskega življenja ter ga riše z vso brezobzirnostjo do najmanjših potankosti. S posebno in preračunjeno slastijo pa opisuje Farrère propasti na dalnjem vzhodu živeli Evropejcev, takozvanih civilizirancev in jim sledi v žalostno razuzdanost tamnojnega domačega in tujega, evropskega ženskega sveta. S strahoto gledamo propast in divjo, brezumeo strast človeškega telesa, ki so ga zapustile vse moralne in telesne odporne sile. Skozi to pestro in verno življenje pa se vije tih, nežna ljubezen čistega dekliškega srca, ki omamja čitalca s svojim pristnim občutjem in ki mu razodeva do živega spoznanja, da ni ljubezen brez vernega srčnega koprjenja, brez zvestobe in premagovanja lastne nature. — Tudi v slovenskem prevodu bo knjiga vzбудila tisto senzacionalno pažnjo, ki jo vsebinha zasluži po svojem realističnem opisu orientalskega eroza in po čudovitemu itričnem spenu deželkega ljubezenskega doživetja.

Cena broš. Din 20—.

Dobiva se v „Narodni knjigarni“ in drugih knjigarnah.

Pozor, noveste!
Najboljša in najcenejša emajlirana in železna kuhinjsko posodo se dobri pri

„FORTUNA“
trg. dr. BIZJAK & Komp.,
Ljubljana, Krekov trg 7
(poleg Mestnega doma).
En gros trgovcem znaten
popust. En detail.

„Color“,
najboljša, neškodljiva BAR.
VA ZA LASE.
Glavna zaloga drogerija A.
KANC, Ljubljana. — Raz-
posilja tudi po pošti. 2922

Milan P. Vidič
pešad. poručnik

Martina Jelka Vidič
roj. Senčig

poročena

Valjevo Ljubljana
20. januarja 1924

**Trboveljski premog
in drva —
dobavlja**

Družba ILIRIJA
Ljubljana, Kralja Petra trg 8
Telefon 220 272

DVOKOLES A

sprejema v polno popravo,
poniklanje, emajliranje z
ognjem in shrambo preko zime.

„Tribuna“ F. B. L.,

Ljubljana, Karlovska cesta št. 4,

tovarna dvokoles in otroški vozički.

Parketne deščice

iz slavonskega brasta in
bukove dobavljam v vsaki množini najceneje

Ios. R. Puh, Ljubljana

Gradska ulica 22, Telef. 513

STEZNICE
(moderke)
po životni meri príporoča

Ana Butter
Dunajska cesta 6-II

v hiši lekarne Piccoli.

**Obnovite
naročnino**

Za odgovore uprave
naj se pritoži
1 dinar. Platuje se
vnaprej.

Službe

Dobra kuharica
se išče za večjo rodbino
in sobarico, event-
decke za hišna dela. —
Ponudbe pod »Kobrina
571« na upravo »Sl. Nar.«

Hlapca,
oženjenega, treznega, ki
znamo samostojno delati
kmetijstvo in je vajen go-
zdariti. — Iščem za takoj.
— Naslov pove uprava

»Sl. Nar.« 583

Pisarniško mesto
v trgovskem ali industrijskem
podjetju išče go-
spodična s srednješolsko
izobrazbo. — Ponudbe pod
»Rosa, Poljanska c. 69. 588

Stenografinja-
strojepiska

slavoslovenska, z večjo
prakso, išče mesta — Po-
nudbe pod »Velika praka-
sa/629« na upravo »Sl. Nar.« 623.

Prvovrsten žagar
za polnoljarmenec ali ve-
necijsko išče takojšnjega
ga mesta; najraje bi pre-
zabil dobro idočo vodno
žago. — Ponudbe pod
»Gaterš/596« na upravo

»Sl. Nar.« 571

Poštni vokojerec
še v dobrih letih, zdrav,
išče službo v večjem pod-
jetju kot skladniščnik,
vratar ali odnavigljitel po-
šte. — Ponudbe na upravo

»Sl. Nar.« 571

Potnika
za železno stroko, popo-
nomu večjega nemškega
činka, išče začasnega
veliko industrijsko pod-
jetje v Zagrebu. — Po-
nudbe pod »Potnik/632« na upravo

»Sl. Nar.« 624

Isče se

za gospodarstvo sposo-
ben hlevni nadzor-
nik (Stallmeister), ki je
že bil v taki službi, s sta-
novanjem in hrano v hi-
ši. Laho je tudi oženjen,
a brez otrok. — Za to
službo sposobni in večji
naj pošljete svoje ponu-
dbe za zahtevno place in
opisom zojega prejšnjeg
ga službovanja pod »Na-
stop I. februarja/572« na
upravo »Sl. Nar.« 624

K. mol. spalnica

jezdilnica, pisalna miza in
stol za samca, vse dobro
ohranjeno, se radi selitve
proda. — Naslov pri port-
iriju hotela »Slon« osebno
na med 6.—7. uro. — Na-
prodaj tudi samo zimni-
ce. — Ponudbe pod »Tra-
žnica/616« na upravo »Sl. Nar.« 616

**Tračnice in
vagončki**

150—200 tračnic á 6 me-
tров dolgih, 60 mm viso-
kih, teža vsak meter 8 kg.
3 vagončki (Plato) in 3

vagončki (Kipp), iz naj-

boljšega materiala in v

najboljšem stanju — na-

prodaj. — Naslov pove

uprava »Sl. Nar.« 624

Stanovanja

obstoječe iz sobe in kuhi-

nje, išče samostojna go-
spodična (uradnica)

— Ponudbe pod »Soba in

kuhinja/512« na upravo

»Sl. Nar.« 624

MILO „GAZELA“ ODTEHTA

PO SVOJI IZBORNI KAKOVOSTI

vse manjvrede, cenejše izdelke.

Dobite ga v vsaki trgovini.

Josip Petelinic

Ljubljana, Sv. Petra nasip 7.

Priporočamo na veliko in malo
galanterijo, nogavice, razne sukanice, gume,
čipke, vezenino, sprejalne palice, kravate,
srajce, čevljarske in krojaške potrebsčine.

Naj nižje cene. Postrežba točna.

Bukova drva

v polenih 1 m dolga povsem suha se oddajo na
cele vagone in tudi na posamezne metre za tu-
kajšnji konzum. Na željo se drva razragajo in
dostavijo na dom!

„ARBOR“, lesna trgovska in industrijska d. d.,
preje Jos. Lorenzi nasip, LJUBLJANA,
Dunajska cesta štev. 50.

MALI OGLASI

Cena malih oglasov
vsaka beseda
50 para. — Najmanje
pa Din 5—

Lokali

Hlev
s podstrešjem, ki se rabi
lahko tudi kot skladilje,
se odda v najem. — Naslov
pove uprava »Sl. Nar.« 603

Gostilna,
dobro idoča, — se takoj
oddaja v najem. — Ponud-
be pod »Potrebni kapital
50.000 Din 584« na upravo
»Sl. Nar.« 622

Trgovski prostori
srednje veliki, v sredini
mesta Šuška, na promet-
nem kraju, se oddajo
proti odstopnini z obri-
nim listom. — Naslov:
J. B. Šuška, poštni pres-
dal 135.

Razno